Nem vádaskodásból kértem hogy esküdjetek, csak Gábriel eljött hozzám és tudatta velem, hogy a Magasztos és Fenséges Allah elégedetten büszkélkedik veletek az angyaloknál

Abu Szaíd al-Khudri-tól, aki mondta: Muáwija elment egy kisebb csoporthoz a mecsetben és mondta: Mi késztetett benneteket, hogy így együtt üljetek? Mondták: Azért ültünk le, hogy megemlékezzünk Allahról. Azt mondta: Esküdjetek Allahra! Semmi más nem késztetett benneteket az együtt történő összegyűlésre? Mondták: Allahra mondjuk! Csupán ez vezetett bennünket. Azt mondta: Nem vádaskodásból kértem hogy esküdjetek, de nem volt senki az én pozíciómban Allah Küldöttétől (Allah áldása és békéje legyen vele), akinek kevesebb hadíthja lett volna tőle, mint nekem: de bizony Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy alkalommal kijött és megtalt a Társaiból álló kisebb csoportot és mondta: "Mi késztetett benneteket arra, hogy így együtt üljetek?" Azt mondták: Azért ültünk le, hogy megemlékezzünk Allahról, hálát adjunk Neki azért mivel az Iszlámra vezérelt bennünket és ezáltal kegyelmet gyakorolt irántunk. Ő azt mondta: "Allahra esküsztök, hogy csupán ez késztetett benneteket arra, hogy együtt üljetek?" Mondták: Allahra! Csupán ez vitt bennünket arra, hogy így együtt üljünk le. Erre azt mondta: "Nem vádaskodásból kértem hogy esküdjetek, csak Gábriel eljött hozzám és tudatta velem, hogy a Magasztos és Fenséges Allah elégedetten büszkélkedik veletek az angyaloknál."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muslim jegyezte le]

Muáwija bin Abi Szufján (Allah legyen elégedett kettejükkel) egyszer elment egy kisebb csoporthoz a mecsetben és megkérdezte tőlük milyen alkalomból gyűltek így össze, Ők azt felelték: Mi Allahról emlékezünk meg. Ő (Allah legyen elégedett vele) esküt kért tőlük arra vonatkozóan, hogy csupán az Allahról történő megemlékezés hozta őket egybe és ültek le együtt, erre ők meg is esküdtek. Majd mondta nekik: Én nem azért akartam esküt tőletek hogy gyanú és kétely merült fel bennem veletek kapcsolatban az igazatokat illetően. Majd elmondta a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) fűződő viszonyát, illetve azt, hogy kevesen voltak ilyen közel hozzá; mivel lánytestvére, Umm Habiba a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) felesége volt; illetve ő maga az Isteni Sugallat írnokai közül való; ám mindezek ellenére nagyon kevés hagyományt továbbított. Majd elmondta nekik, hogy egy napon, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) kiment a házából és őket a mecsetben ülve találta, amint éppen Allahról emlékeztek meg, hálát adtak és köszönetet mondtak Neki a vezetésért, ami az Iszlámhoz vitte őket és a nekik juttatott kegyelemért. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megkérdezte őket és ugyanúgy esküt is kért tőlük, ahogyan azt Muáwija (Allah legyen elégedett vele) is tette, majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)

elmondta nekik az okot, hogy miért is kérdezte őket és miért kért esküt: eljött hozzá Gábriel Angyal (béke reá) és tudatta vele, hogy a Magasztos és Fenséges Allah elégedetten és büszkeséggel eltelve beszél róluk az Angyaloknak; ismertetve a kiválóságukat és megmutatva a cselekedeteik jóságát és dicsérve szól róluk az Angyaloknál.

http://www.sunnah.global/hadeeth/hu/show/3007